

INDICATIETARIEVEN IN IE-ZAKEN

(inwerkingtreding per 1 augustus 2008)

voorwoord

Op 29 april 2004 is de zogenaamde Handhavingsrichtlijn tot stand gekomen (Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten). Artikel 14 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten zorgdragen dat in procedures inzake intellectuele eigendomsrechten als algemene regel de redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt door de verliezende partij zullen worden gedragen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet. Deze bepaling is geïmplementeerd in artikel 1019h Rv. In afwijking van het gebruikelijke gehanteerde liquidatietarief (te vinden op <http://rechtspraak.nl/Naar+de+rechter/Landelijke+regelingen/Sector+civiel+recht/>) dient de proceskostenveroordeling dus in beginsel te zijn gebaseerd op de werkelijk gemaakte kosten.

Gebleken is dat de praktijk behoefte heeft aan een handvat om de redelijkheid van de gemaakte proceskosten te kunnen beoordelen en om het mogelijke kostenrisico beter te kunnen inschatten in een vroeg stadium van een procedure. Het Landelijk Overleg Voorzitters van de Civiele sectoren van de rechtbanken (LOVC) heeft een werkgroep opgericht om een dergelijk handvat te ontwikkelen. Dit heeft geleid tot vaststelling van onderstaande indicatieve maatstaven die door de Rechtspraak bij beoordeling van de proceskosten in eerste aanleg zullen worden gehanteerd. Het LOVC heeft de tarieven op 13 juni 2008 goedgekeurd. Deze tarieven zijn tot stand gekomen in samenspraak met de Nederlandse Orde van Advocaten. De tarieven gelden met ingang van 1 augustus 2008. Omdat de jurisprudentie rond de toepassing van artikel 1019h Rv zich nog ontwikkelt¹, zullen de uitgangspunten en tarieven vooralsnog halfjaarlijks worden aangepast indien daarvoor aanleiding bestaat².

uitgangspunten

1) Artikel 1019h Rv wordt alleen toegepast indien dat uitdrukkelijk is gevorderd (vergelijk de tekst van het artikel: *desgevorderd*). Dat geldt ook wanneer de gedaagde aanspraak maakt op vergoeding van de werkelijk gemaakte proceskosten, maar een vordering in reconventie is daar niet voor nodig.

2) De indicatieve tarieven doen geen afbreuk aan de regel dat de werkelijk gemaakte proceskosten worden vergoed. De tarieven geven een indicatie van het maximale bedrag aan proceskosten dat door de bank genomen nog als redelijk en evenredig kan worden aangemerkt. Het gaat dus niet om forfaitaire bedragen, maar om een handvat om de redelijkheid van de gemaakte proceskosten te beoordelen. De tarieven staan er niet aan in de weg dat een afwijkend, lager of hoger, bedrag wordt vastgesteld. Verwacht mag worden dat in ieder geval gedetailleerd opgave wordt gedaan van het uurtarief en het aantal gewerkte uren met een concrete omschrijving van de verrichte werkzaamheden. Indien echter aanspraak wordt gemaakt op een hoger bedrag zullen, bij betwisting door de wederpartij, hoge eisen aan de motivering gesteld moeten worden.

3) Het toepassingsgebied van de indicatietarieven wordt als volgt afgebakend.

- De tarieven worden toegepast in procedures waarin aan het gevorderde de in artikel 1019 Rv genoemde regelgeving ten grondslag is gelegd (de ie-grondslag).
- In geval van een gemengde grondslag (bijvoorbeeld merkinbreuk en misleidende reclame) wordt een schatting gemaakt van de proceskosten die aan het op de ie-grondslag gebaseerde deel van de procedure moeten worden toegerekend. Voor dat deel van de kosten volgt een kostenveroordeling met toepassing van 1019h Rv. Voor de overige kosten wordt een evenredig deel van het liquidatietarief toegepast.
- Toepassing vindt ook plaats in procedures die het vervolg zijn op de hiervoor genoemde procedures (voorbeeld: schadestaatprocedure ter vaststelling van de door merkinbreuk geleden schade; executiegeschil over tenuitvoerlegging van een verbod tot merkinbreuk) en in

¹ Vergelijk in dit verband de conclusie van A-G Verke van 18 januari 2008, LJN BC2153

² Vragen, suggesties e.d. kunnen per e-mail aan het Landelijk Stafbureau Civiele Sectoren (onderdeel Raad voor de rechtspraak) worden toegezonden: helpdeskciviel@ictro.drp.minjus.nl

procedures waarin uitsluitend de geldigheid van het ie-recht aan de orde is of alleen een verklaring voor recht van (niet)-inbreuk wordt gevorderd.

- De tarieven zijn niet van toepassing in octrooizaken. Het is mogelijk dat in de toekomst ook indicatieve tarieven voor octrooizaken zullen worden vastgesteld.
- De tarieven gelden uitsluitend voor de eerste instantie.

4) De mate van verwijtbaarheid van de inbreuk is als regel niet relevant voor de toepassing van artikel 1019h Rv. Op grond van de billijkheid bestaat ruimte voor een afwijkende proceskostenveroordeling, maar de billijkheid verzet zich niet tegen een volledige proceskostenveroordeling enkel en alleen omdat geen sprake is van bewuste inbreuk. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de ene partij minder (of meer) kapitaalkrachtig is dan de andere.

5) Indien de door een partij opgegeven proceskosten niet worden bestreden, zal de opgave die aldus aan de vordering ex artikel 1019h Rv ten grondslag wordt gelegd in het algemeen worden gevolgd, ook indien de kosten hoger zijn dan het indicatietarief. Tenzij anders is aangegeven of dat ondubbelzinnig blijkt, wordt er van uitgegaan dat het opgegeven bedrag aan proceskosten inclusief alle verschotten en exclusief B.T.W. is.

6) De tarieven maken onderscheid tussen eenvoudige procedures en overige procedures. Voor een inschatting van de aan de procedure bestede tijd wordt onder meer gelet op de omvang van het (redelijkerwijs noodzakelijke) feitenonderzoek voorafgaand aan de procedure, de omvang van het relevante feitencomplex, de grondslagen van de vorderingen en de omvang van het verweer (meerdere grondslagen en een groot aantal verweren zullen vaak leiden tot een complexere procedure) en het aantal relevante producties. Ook kan worden getoetst of de inzet van het aantal advocaten aan een zijde gelet op de omvang en complexiteit van de zaak redelijk en evenredig is. Het financiële belang van de zaak is voor het onderscheid niet doorslaggevend.

indicatietarieven

eenvoudig kort geding: maximaal € 6.000
overige korte gedingen: maximaal € 15.000

eenvoudige bodemzaak zonder repliek en dupliek: maximaal € 8.000
overige bodemzaken zonder repliek en dupliek: maximaal € 20.000

eenvoudige bodemzaak met repliek, dupliek en/of pleidooi: maximaal € 10.000
overige bodemzaken met repliek, dupliek en/of pleidooi: maximaal € 25.000

Deze bedragen betreffen uitsluitend de werkzaamheden van de advocaat en zijn exclusief B.T.W. Met B.T.W. wordt uitsluitend rekening gehouden indien een partij deze niet kan verrekenen met de eigen B.T.W.-aangifte. De bedragen omvatten ook de buitengerechtelijke advocaatkosten, echter niet de kosten van ingeschakelde deskundigen.